

גבול פיאות הראש'

לא תקפו פֶּאֶת ראשְכֶם

גבול הפאות: בגיליון הקודם 224 התברר מקור וגדרי הדין שקפת פאות הראש. בגיליון הנוכחי 225 נלמד בעז"ה את המיקום המדויק של גבולות פאות הראש, לגבי הלכות הקפת הראש. בכדי לדעת ממו מקום הפאות המדויק, יש להגדיר שלש נקודות: 1. היכן נקודת ההתחלה של ה'קו העליון' בצד הקדמי צמוד למצח. 2. היכן נקודת הסיום של ה'קו העליון' בצד האחורי צמוד לאוזן. 3. היכן הקצה התחתון של פאת הראש.

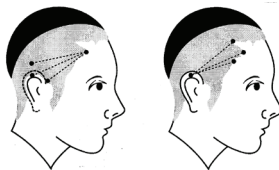
תקציר המבואר בגיליון הקודם: מבואר **במשנה ובגמ'** (מכות דף כ. כ.א.) שאיסור הקפת פאת הראש, פירושו לא לגזוז את השערות בסוף הראש, והוא כאשר 'משוה צדעיו לאחורי אזנו ולפדחתו'. כלומר שבמצח ואחורי האוזן אין שערות, ובמקום שנקרא 'צדעיו' המחבר את שני חלקי הראש במקום שבין המצח לאחורי האוזן יש שערות והוא מקום הפאות, ואם גוזז השערות של הפאות, ויוצר קו חלק ללא שיער בין המצח לעורף, נמצא שמקיף את הראש ללא שערות, ועובר על 'לא תקיפו' בשני צדדי הראש, על כל פאה ופאה.

ונפסק **בשו"ע** (יו"ד סימן קפא סעיף ט) שיעור מקום פאות הראש האסור בגילוח, מכנגד השיער שעל פדחתו (מעל המצח) ועד למטה מן האוזן, מקום שהלחי התחתון יוצא ומתפרד שם, 'וכל רוחב מקום זה לא תגע בו יד'. מסביר **הלבוש** (יורה דעה סימן קפא סעיף ט'), כיון שיש שיטות שונות עד היכן מגיע פאת הראש, ספיקא דאורייתא לחומר, ולא יגלח ולא בתער ולא במספרים כעין תער, מכנגד שער הפדחת עד למטה מן האוזן, בכל אורך ורוחב מקום זה 'לא תגע בו יד'.

1. תחילת הקו העליון

קו עליון: וכתב בספר **יד הקטנה** (חלק ב' מצוה כ"ג, על הרמב"ם הלכות עכו"ם פרק ו' ס"ק עא), הובא **בדברי תשובה** (סימן קפא ס"ק יג), שהשיעור המדויק הוא מהמקום הכי גבוה של המצח שבו אין שערות. עד אחורי האוזן. כלומר מותחים קו ישר מצקה השערות של המצח, עד האוזן.

צירוף השקיות נבדלו פאות הראש, מתוך ספר נשעי נבדילא חלק תגלת הלחים והולכות לוידיד עמוד קנח

זוית המצח לצד הפדחת עד מקום גובה העיניו שבאוזן

משיב כהלכה

במדור זה מופיע שאלה שבועית בנושא הגיליון הבא, התשובות הנכונות ישולבו במידת האפשר בגיליון הקרוב, כל מי ששולח תשובה מובחרת על השאלה נכנס להגרלה!

(הגרלה על דעת רבני המכון)

הפרס השבועי: סט (ג' כרכים) חפץ חיים שמירת הלשון אהבת חסד עם ביאור 'ארחות חיים'

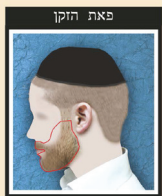

שאלה: מהם גבולות איסור השחתת הזקן, בגרון מתחת הסנטר?

נפסק **בשו"ע** (סימן קפא סעיף יא) פאות הזקן הם ה', ורבו בהם הדעות, לפיכך ירא שמים יצא את כולם ולא יעביר תער על כל זקנו כלל. מוסיף הרמ"א ואפילו תחת הגרון.

וכעת צריך לדעת עד היכן אסור לגלח בגרון מתחת הסנטר.

מקורות לעיון: **בית יוסף** (יו"ד סימן קפא ס"ק יא).

תשובות ניתן להעביר עד יום ראשון הקרוב בערב (תשובה שתיגע אחרי יום ראשון תכנס להגרלה הבאה), בצירוף פרטי המשיב (שם, טלפון, מקום לידום) באחת האפשרויות הבאות:

- בקו 'הילכתא' טלפון 02-5377085 - שלוחה 4
- בעמדות 'נדריים פלוס' ו'קהילות', קופת 'עומק הפשוט'
- בחדר 'קול הלשון', 'ישיבת מיר ירושלים, תיבת 'עומק הפשוט'
- במסמ מספר 6507823-1532
- במייל 5047867@gmail.com

שם הזוכה בהגרלת גיליון 224 על סט ג' כרכים חפץ חיים שמירת הלשון אהבת חסד עם ביאור 'ארחות חיים' הרה"ג משה יחיאל ראטה שליט"א ירושלים

המדור השבוע נתרם על ידי הרה"ח רבי יעקב קליין שליט"א ברכתנו שזכות התורה יצליח" בכל מעשה ידיו

לתרומות והנצחות

לעילוי נשמת ר' יהודה ליב בן אהרן זכריה ז"ל חייג עכשיו 02-5377085 שלוחה 8

ת.נ.צ.ב.ה.

משה. ושמעתי, שכן המנהג בבית בריסק. וכן הביא הלכה הג"ר **אברהם חיים עדס שליט"א** (בספרו פאת זקנך, ובקונטרס 'האסור והמותר בתספורת הראש והזקן') שהשיעור הוא עד גובה האוזן. ביאור שיטה זו, כפי שמבואר ב**ריב"ן** שהצדעים פירושו השיער שירד לכיוון הלחי, ומפסיק בין המצח לאחורי האוזן, והמקום שהשיער מתחיל לרדת מהמקום הגבוה באמצע האוזן, הוא בכלל פאת הראש. יש שנתנו סימן לדבר, שניתן למשש מאחורי האוזן במקום הגבוה שיש שם עצם, ושם סוף הקו העליון של גבול הפאות.

לפי זה, הספקרים שמורידים בתער את השיער הגדל בעורף פס', וממשיכים את קו העורף עד מעל האוזן [המכונה 'קשת'], משום שחשובים גבול הפאות הוא בקו ישר מעל הפאות שיעורדות לפני האוזן, לעולים להיכשל בכך באיסור הקפת הראש.

בספר **לשכנו תדרשו** (חלק א עמוד שא) כתב עצה בשם **כמה מורי הוראה**, וכן נוהגים רבים, שאם אינו יודע מהו הגבול המדויק של הפאות, יספר את כל האזור של הפאות במספר גבוה, באופן שישאר שערות באורך מספיק בכדי שיכופ ראשו לעיקרו. וה**הסתייפלער זצ"ל** כשהיה מסתפר היה מחזיק בפאותיו שלא יכשל בשוגג באיסור 'בל תקיף' חס ושלום.

חיבור האוזן: מאידך בספר **פאות כהלכה להג"ר דניאל דוד שטיינבערג שליט"א** (מנרו, עמוד מה מט) וכן בקונטרס **ביאור מקיף להג"ר חיים מענדל גודלבעקי שליט"א**, מאריכים להוכיח, שמקום הפאות הוא רק ממקום חיבור האוזן, ולא ממקום גובה האוזן, כי שטח הצדעים מסתיים לפני האוזן ממש ולא מעל האוזן, ולדבריו - גם הצינור שבספר ארחות רבינו מוכיח כשיטתו, ומה שכתב בארחות רבינו שהסתייפלער אמר בשם החזון איש ששייירו מגובה האוזן, הוא בגדר חומרא והידור מצוה לעשות את השיעור ברונח.

והוסיף בקונטרס **ביאור מקיף** (עמוד צט) שרבים ושלמים בישראל נהגו להקל לשער מקום הפאות רק עד האוזן ממש, וכתב שכן מקובל בבריסק וכפי ששמע מאחד ממשפחת סלובוויצ'יק בשם הגר"מ **זצ"ל** שאמרו (מסתמא בשם הגרי"ז) 'גלייך מיטן אויער', וכ"ק האדמו"ר **מתולדות אהרן בעל הדברי אמונה זצ"ל** הקפיד שלא ישר שערות מיותרות מאחורי האוזן, על פי המבואר **בזהר הקדוש**, וסיים, שכל אחד יברך ההלכה מה שנהגו במשפחתו לדורותיהם, כעין מה **שהרמב"ם** (הלכות עבודה זרה פרק י"ב הלכה ו') קובע הלכה בענין שיעור הפאות ארבעים שערות, על פי 'עומענו מזקנינו'.

בספר **מעשה איש** (חלק ב' עמוד קמג) מסופר שהחזו"א נשאל על המקום המדויק של הפאות לענין איסור הקפה, והוא נשאל לשואל את המקום. השואל חזר ושאל היכן הוא בדיוק המקום, והשיב כי הדבר דומה למי שלוקח סכין וחותר לעצמו את הסימנים (קנה וושט), ובא לשאול את הרב האם עדיין לא הגיע לרוב הסימנים ויכול הוא להמשיך לחתוך. כך גם כאן, הדבר ברור שכאשר מדובר באיסור דאורייתא, אין נכנסים עד לגבול האיסור בדיוק, אלא מרחיקים מעט מן המקום, כדי לצאת מן הספק.

יותר גבוה מהאוזן: מנהג **האריז"ל** (בית לחם יהודה על שר"ע יו"ד סימן קפא סעיף ג) להניח כשיעור אם יקימו האוזניים למעלה בראש עד אותו המקום ויותר מעט

זיוות: כעת צריך לדעת מהיכן מודדים את הקו העליון בצד הקדמי ליד מקום צמיחת השערות במצח. יש אנשים [מצוי בילדים ובחורים], ששערות המצח אצלם מתחיל במקום נמוך במצח, וקו העליון של הפאות מתחיל יותר למטה, ויש אנשים [מצוי אצל אנשים מבוגרים] ששערות במקום חיבור הפאות ויניקל"ן, ומצד הדין היה צריך להיות הדין שמדידת הפאות תלי בכל אחד לפי מה שהוא, אולם כתב הדין הקטנה, שמנהג ישראל שכולם משאירים פאות מהמקום הגבוה, אפילו אם שערות המצח אצלם מתחיל יותר נמוך. כלומר שגם איש צעיר, ישאיר לפי הזוית של איש מבוגר.

והוסיף בספר **לשכנו תדרשו** (חלק א עמוד שא), שאמר הג"ר **יעקב ישראל קנייבסקי זצ"ל** בשם החזו"א **זצ"ל** שמעיקר הדין מסיק למתוח יו ישר, אולם המנהג משום הידור מצוה לעגל את הפאות כלפי מעלה בצורת קשת, מקצה המצח עד המקום הגבוה שבאוזן.

והורו הג"ר **חיים קנייבסקי שליט"א** והג"ר **ניסים קרליץ שליט"א** (פאת זקנך, ובקונטרס 'האסור והמותר בתספורת הראש והזקן') לגבי אדם שיש לו נשירה ונעלם הזוית בשערות, ישער כנגד המקום שהיה מתחילה צמיחת השערות. והביא לכך משל כמו לגבי תפילין, שמניח במקום סוף השערות שבראש, ואם אין לו שערות מניח על מקום שהיה צומח השערות.

מנהג האריז"ל: **האריז"ל** (בית לחם יהודה שר"ע יו"ד סימן קפא סעיף ג) היה נוהג בענין פאות הראש, שהיה מניח כל רוחב הצדעים שהוא כל שיער שיש מן האוזן עד שליש המצח, שהוא המקום החלק שיש בראש משני צידי המצח ומפסיק ביניהם. עכ"ל. ובספר **נטעי גבריאל** (תגלחת הילדים פרק ו הערה א) ביאר את מנהג האריז"ל.

2. סוף הקו העליון

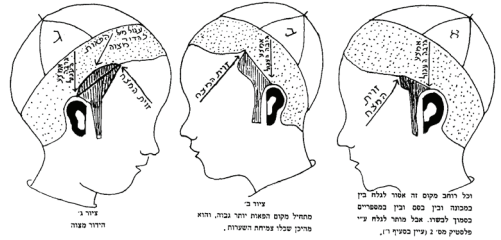
גובה האוזן: הבנת דברי הדין הקטנה מצינו שני שיטות; בספר **ארחות רבינו** (חלק א עמוד רלה) כתוב **שהסתייפלער** סיפר את **החזון איש** והראה החזו"א את שיעור הפאה מהמקום שיעיגול השערות מעל האוזן מתחיל להשתפע ולרדת לצד הפנים, ומשם נחשב פאה. וכוונת דבריו מהמקום הגבוה שבאוזן, כפי שמפורסם הצינור של הג"ר **יצחק קולדצקי שליט"א** (לשכנו תדרשו חלק א עמוד שא). וכן כתב הגר"י **יצחק קולדצקי שליט"א** (שלחן הלוי, אנגליית עמוד קכ"ב) בשם הג"ר **יעקב קמיניצקי זצ"ל** (הלכה ברורה הערה נ"ב). וכן מטו בשם הג"ר **ישראל יעקב פישר זצ"ל** (קונטרס ביאור מקיף עמוד צח) שכן הורה לקפף בשכונת זכרון

מקור התמונות ממדריך ד"רים באנגליית טאת הרב בנימין פורטס שליט"א 'כולל זכרון אמרים העשיל', מעובד לפי תוכן הגיליון.

מקום פאות הראש מתחיל – מזוית כניסת השערות במצח עד אמצע גובה העיגול שמאחורי האוזן של המקום הפנימי משערות.

מקום הפאות הידוע מציין את מקום הפאות הידוע (מקום הפאות הידוע) (מקום הפאות הידוע)

יש לזיזת מאד כשהספר מתקן את השערות של מקום הפאות, ובפרט בזוית המצח או מאחורי האוזן בין במכוונה ובין במספריים בסמוך לבשרו, שלא לעבור את הגבול הגי'ל לגבול מקום הפאות, ואין צריך לומר שלא לגלח מאחורי אוני בחתך (כפי שנתנה אידה ספרים), אבל כשמגלח שם בפלסטיק מס' 2 וכמבואר בסעיף ו' הרי זה מותר. לשכח תדרשו עמוד מס 310 א קולדקין, יצחק בן שכנא הורסע ע"ה תכנת אוצר החכמה למעלה!

בספר נטעי גבריאל (חלק תגלחת הילדים והולכתם לחיידר עמוד קצח) צייר (מז"ב) את שלושת הדעות העיקריות בהלכה: בשם החזון איש במקום הגבוה שבאוזן, 'לפאות כהלכה' מנקודת חיבור האוזן לראש, לאריז"ל קצת מעל המקום הגבוה באוזן.

3. גבול הפאות למטה

קצה למטה: הריב"ן בפירושו על מסכת מכות (דף כ.) מגדיר את פאות הזקן - וכותב, "חמש פאות יש לו לזקן, אחד למטה מן האוזן פאות שלחי התחתון ויצא ומתפרד שם, ושם נקרא פאה בחודו של לחי שבוטל לחוץ ששם מתחת הזקן, וכל מה שלמעלה עד הצידעא בכלל פאת הראש היא".

מדבריו מובא, כי פאת הראש מעידה על המקום שלחי התחתון יוצא ומתפרד שם, וכן נפסק בשו"ע (סימן קפא סעיף ט), הובא בביאור הלכה (סימן רנא), שהגבול התחתון של הפאות הוא עד למטה מהאוזן. מקום שלחי התחתון יוצא ומתפרד שם וכל רוחב מקום המכה לא יגיע בו יד. כלומר, שבמקום הפאות שלפני האוזן, (המכונה 'פטים'), אסור לגלח בצדדים שלפני האוזן, ולדלל את הרוחב שגם הצדדים הם בכלל פאות הראש.

קו התפר: ישנו הבדל עיקרי בין דיני גילוח פאות הראש לבין פאות הזקן. בפאות הראש נאסר גם 'מספריים כעין תער' שבמחבר מובא שני דעות אם מותר לגלח הפאות ב'מספריים כעין תער' ומסקי שיש לחוש להחמיר, והשיעור לתכתילה הוא 'כדי לכוף ראשו לעיקרו, ואילו בפאת הזקן נאסר רק השחתה בתער, ומותר ב'מספריים כעין תער', וכעת יש לדעת עד היכן מגיע פאת הראש שצריך להשאיר כדי לכוף ראשו לעיקרו, ומתחיל פאת הזקן ששם מותר לגלח שלו בתער, ונפקא מינה להלכה לאדם שמגלח את הזקן, היכן גבול קו התפר שמשם מותר לגלח את הזקן, ומעליו הוא מקום הפאות ואסור בגילוח.

מבואר בחתם סופר (הגהות לשו"ע סימן קפא) שמצד הדין מספיק להשאיר שערות קטנות במקום הפאות כדי לכוף ראשו לעיקרו, ואין צורך להשאיר לגדול את הפאות, ומנהג ספרדים ואנשי מעשה להאריך את הפאות אינו מצד איסור הקפת הראש, ויבואר א"ה בגליון 228.

נחלקו הדעות בכוונת דברי הריב"ן שנפסק בשו"ע 'עד סוף האוזן', האם עד סוף החור שבאוזן, או עד סוף החיבור של האוזן למטה, או עד סוף האוזן אחרי התנון המתפרד. עד העצם: לדעת הגר"ה ניסים קרליץ שליט"א (הובא בספר פאת

מינוס הסברה מיוחדת

הננו להודיע שבעוד ד' יתקיים מינוס הסברה מיוחדת בנושא שבחורים ומבוגרים רבים נכשלים בו מחוסר ידיעה

הלכות הקפת הראש והזקן

מפי המומחה הגדול

הרב הגאון רבי ישראל מאיר מורגנשטרן שליט"א

מורה הוראה בעיון ירושלים, מחבר סדרת הספרים הנודעת 'מטבת כהלכה', 'בית כהלכה' ועוד

בליווי המחשבות מעשיות ומציגת מיוחדת, בנתנית דגש על הפתרונות הקיימים לקיום ההלכה

ביום המישי פרשת פנחס ט"ז תמוז תשע"ט
בשעה 2:00 בצהריים בדיוק
בבית הכנסת פינסק קרלון
החוב חסידי קרלון 1 שכונת בית ישראל ירושלים

בשיעור זה תקבל כלים מעשיים ביסודית ההלכה והמציאות, ולכונת להצג ולהציל מאין ספור לאוזן דארויטא.

בסיום השיעור יתקיימו הגרלות בין המשתתפים.

בברכת התורה: מפעל הילכתא

זקן עמוד מח) הכוונה עד סוף העצם העליון שהוא בערך מול אמצע החור שבאוזן, וכאשר פותח את פיו מרגיש את מקום העצם על ידי שנוצר גומא במקום החיבור בין העצמות. ולמרות שהשו"ע כתב ששיעור פאות הוא עד למטה מן האוזן, אבל על פי הרפואה רק חור האוזן נקרא אוזן ושאר הבשר שסביב נקרא בשם אחר.

בשו"ת אורן צבי (חלק א' סימן ג' אות ה'), במכתבו לכ"ק אדמו"ר מגור בעל האמרי אמת זצ"ל האריך להוכיח ששיעור פאת הראש אינו נמשך רק עד למטה קצת מאמצע האוזן ולא יותר, ומה שכתב השו"ע 'עד סוף האוזן' צריך עיון גדול. סמך לשיטה זו בדברי המאירי (מכות דף כ:): שכתב 'השתים העליונות הם בבליטה היוצאת סמוך לנקב האוזן מצד הפנים'. מבוואר בדבריו שפאת הזקן העליונה היא כנגד נקב האוזן, וממילא פאת הראש נגמרת שם.

סוף חיבור האוזן: בשו"ת אמרי יוסר (חלק ב' סימן קפג), שמבואר בכל הפוסקים שמקום החיבור הצדעיים הוא רק עד חיבור הלחי לצדעין, והוא מעט למטה מחצי אוני, והשו"ע מחמיר מדרבנן עד למטה מכל האוזן, דאין אוני בקיאים כל כך לשער בצמצום, ולכן יחמיר עד סוף החיבור של האוזן למטה. וסיפר הגר"י יעקב ישראל קנייבסקי זצ"ל כאשר היה מספר את החזו"א זצ"ל (ארחות רבינו חלק א עמוד רלז), אמר לו ששיעור הפאות הוא עד סוף האוזן, כלומר עד סוף החיבור של האוזן ללחי, וכן העיד הגר"ד רחם שפירא ששמע מהחזו"א זצ"ל (קונטרס תגלחת מצוה אוהב ציון עמוד ט, ארחות רבינו מהדורה חדשה חלק א' עמוד תכו), ששיעור הפיאה הוא עד סוף האוזן. והוסיף רבי זרח שפירא, כמדומה ששמעתי ממנו, שמעיקר הדין הוא עד עצם שבאמצע האוזן.

עדכוני הלכה

לשם יחוד קודם התספורת!

כתב הפלא יועץ (עורך גילוח) כתבו גורי האריז'ל (כונתו לדברי רבי חיים ויטאל זיע"א בהקדמה לשער המצוות) דף ג, ובפרשת קדושים (דף לג): שבשעת הגילוח יכון שאינו מניח, להקיף פאת ראשו ולהשחית פאת זקנו לקיים אזהרת בוראו, ובוזה חשוב כאילו קיים הלא תעשה בקום עשה.

והוסיף הפלא יועץ, שהוא נוהג לומר לפני הגלוח, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, הריני מוכן לגלוח שערות ראשי לכבוד שבת, ואני מוכן להיזהר מלהקיף פאות הזקן לקיים מה שאמרה תורה לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך, הכל כאשר לכל לעשות נחת רוח ליצורינו ולתקן הדברים בשורשן במקום עלין, ויהי נעם ה' אלקינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו. ויברך אלקים את האדם בצלמו בצלם אלקים ברא אותו וברך אותו ויקנהו ברא אתם.

וכתב בתשובות ונהגות (כרך ד' סימן קצח, כרך ה' סימן רסד) שקו הגבול של פאת הראש הוא עד קרוב לסוף האוזן ואז מתפרד ומתחיל הלחיים, ובמשמוש היד מרגישים שיש בליטה בצדדין שנמשך עד שם. ומצטער על המקילים לגלוח עד מעט אחר תחילת האוזן ועלולים להכשל באיסור תורה ומצוה לפרסם דבר זה בתפוצות ישראל. וביאר טעם המנהג באותם שנוהגים לגלוח במכונה עד הנקב, משום ספק ספיקא, ספק אם מקום זה נכלל בפאת הראש, ואפילו הוא בכלל פאת הראש הרי מעיקר הדין מותר במספריים כעין תער. ולפי זה בסם אסור עד סוף מקום חיבור האוזן ללח.

בספר לשכנו תדרשו (עמוד שא) הביא את שתי הדעות, עד אמצע האוזן, ועד סוף האוזן, וסיים שבעל נפש ראוי להחמיר.

סוף התנוך המתפרד: דעה שלישית מביא בספר פאת זקנך (עמוד מ"ח), שכוונת השו"ע עד סוף התנוך הרך שזה עד סוף האוזן ממש.

מקורות: להרחבת הדברים ותמונות בהירות וממחישות, ניתן לעיין בקונטרס האסור והמותר בתספורת הראש והזקן להג"ר אברהם חיים עדס שליט"א, ובקונטרס ביאור מקיף להג"ר חיים מענדל גודלסקי שליט"א, ובספר פאות כהלכה להג"ר דניאל דוד שטיינבערג שליט"א.

סיכום הגיליון:

דינים העולים

- לא תקיפו:** איסור הקפת פאת הראש, פירושו שאסור לגזוז את השערות שבין המצח לאחורי האוזן, קו הגבול העליון הוא מהמצח עד האוזן, וקו גבול התחתון הוא בסוף האוזן, וכל רוחב ואורך מקום זה לא תיגע בו יד.
- תחילת הגבול העליון:** אדם שיש לו זווית בחיבור בין שערות המצח לשערות הפאה מותחים את קו הגבול של הפאה מהזווית עד האוזן, ומי שאין לו זווית, מצד הדין היה צריך להיות הדין שכל אחד לפי מה שהוא, אבל המנהג להחמיר מהמקום הגבוה כאילו היה לו זווית. ולפי מנהג האריז'ל עד שליש המצח. אדם שנשרו שערותיו ישער כנגד מקום שהיה יכול לצמוח השערות.
- סוף הגבול העליון:** בשם 'החזון איש' - מותר קו עד המקום הגבוה שבאוזן, ומשום הידור מצוה יוסיף כמו קשת מקצה המצח עד מקום הגובה שהאוזן. 'לפאות כהלכה' - מנקודת חיבור האוזן לראש. לאריז'ל - קצת מעל המקום הגבוה שבאוזן.
- סוף הגבול למטה:** גבול הפאות למטה, הוא עד למטה מן האוזן, מקום שהלחי יוצא ומתפרד שם, ויש בוזה ג' שיטות, א. סוף עצם הלחי התחתון, והוא בדיוק מול החור של האוזן. ב. עד סוף החיבור של האוזן ללחי, (בלי התנוך התלוי). ג. כולל התנוך התלוי.
- עצה טובה:** אדם שאינו בקי בגבולות הפאות, מומלץ שבכל אזור הפאות יספר במספר גדול המשאיר שערות בכדי לכוף ראשו לעיקרו. שמצד דיני הקפת הראש, אין דין להשאיר פאות ארוכות, וכל האיסור הוא רק בגילוח.

נושא הגליון הבא:

'דיני השחתת הזקן'

הגיליון נועד לעזור את לב הלומדים, נא לא לסמוך על הדברים הלכה למעשה בלי לעיין במקורות

אפשרות להנצחה לע"נ, לרפ"ו, וכדומה.

ניתן לשלוח רעיונות ותיקונים, הוספות והערות, להגדיל תורה ולהאדירה.

אפשר לתרום עבור הוצאת הגליונות בעמדות הממוחשבות של 'נדרים פלוס

'וקהילות' ברחבי הארץ, תחת המדור 'קופות נוספות' לפי החיפוש: 'עומק הפשט'.

קו הילכתא

02-5377-085

מוקד הילכתא 02-535-0-535

מענה אנושי

5047867@gmail.com

פקס: 02-6507823

ניתן להאזין לשיעורים, הודעות, עדכונים, רישום להגרות, ועוד...

